

مَلَأَ لَكَ

پرتوی از کلمات امام رضا علیه السلام

www.ketab.ir

صابر رازگردانی

فیبا: شناسنامه

سرشناسه: رازگردانی شراهی، صابر، ۱۳۶۶ -
عنوان و نام پدیدآورنده: ماه ملکوت: پرتویی از کلمات امام رضا علیه السلام / صابر رازگردانی.
مشخصات نشر: تهران: انتشارات حفی، ۱۴۰۳
مشخصات ظاهری: ۷۴ ص.
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۵۵۷۹-۳۳-۰
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
پیدا داشت: کتابنامه: ص. ۶۲-۶۴؛ همچنین به صورت زیرنویس.
موضوع: علی بن موسی (ع)، امام هشتم، ۹۱۵۳ - ۲۰۳ ق. -- احادیث
Ali ibn Musa, Imam VIII -- Hadiths

ایران - سده ۱۴ قرن

۲۰th century -- Hadith (Shiites) -- Texts

رده بندی دهه: ۲۰۴۷

رده بندی دیویی: ۹۷/۹۷

شماره کتابشناسی ملی: ۹۹۳۱۵

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

ماه ملکوت

مولف: صابر رازگردانی

ناشر: انتشارات حفی

نوبت چاپ: اول، ۱۴۰۳

شمارگان: ۵۰۰ جلد

طراح جلد و قالب صفحات: علی یار احمدی

قیمت ۱۰۰ هزار تومان

انتشارات حفی

ایمیل: Hafy.Pub@gmail.com

تلفن: ۰۹۱۲۸۷۱۹۰۴۸ - ۰۵۶۸۹۴۹۶۴ - ۳۱

تمامی حقوق مادی و معنوی برای مولف محفوظ است

فهرست

دیباجه ۱۰

بخش اول ۲۲

بخش دوم ۳۴

بخش سوم ۴۰

بخش چهارم ۴۴

بخش پنجم ۴۹

بخش ششم ۵۱

بخش هفتم ۵۴

بخش هشتم ۵۷

حریم خدا ۶۰

منابع ۶۴

دیباچه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَوَاتُهُ عَلَى مُحَمَّدٍ
وآله الطاهرين

قال أبو الحسن الرضا عليه السلام: إِنْ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَقْرَبَ إِلَى اسْمِ اللَّهِ الْأَعْظَمِ
مِنْ إِدَاةِ الْعَيْنِ إِلَى بَيَاضِهَا

قرن بی گزرد و هنوز بشریت از معنای
حقیقی ﴿قَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾^۱
بی بهره است. این محرومیت ریشه در
ظلم های متوالی و متعدد شاهان و حاکمان
و سفاکان و ناپاکان و جاهلان بر علیه پاکی
و صداقت و روشنائی دارد.

حضرت امام علی بن موسی الرضا عليه السلام در
سفری ویژه به خراسان آمد و این حرکت
بی بدیل، آغاز یک نهضت بزرگ در راستای

۱. عیاشی، محمد بن مسعود، تفسیر العیاشی

۲. بقره، آیه ۲۵۶

ترویج و تبلیغ اسلام ناب محمدی و تشیّع
علوی گشت و از این پدیده ی بزرگ، آشنایی
بیشتر و بهتر و همچنین علاقه مردمان
سرزمین ایران با مکتب اهل البیت علیهم السلام
شکل گرفته است.

با آغاز نهضت انقلاب اسلامی ایران توسط
حضرت امام خمینی ره، خروش احساس و
عاطفه ی عاشقورایی به منطق اکمال و اتمام
ولایت غدیری میرند خورد و مردمان ایران عزیز
به ندای حضرت روح الله ره لبیک محکمی
گفتند. این لبیک دارای بعد متفاوت دینی،
اجتماعی و سیاسی بود. اما آن چیزی که بسیار
اهمیت دارد، علاقه، مقاومت و اعتبار مکتب
اهل البیت علیهم السلام نزد منظومه ی عقیدتی مردم
ایران است.

امامین انقلاب، سید روح الله
موسوی خمینی ره و سید علی حسینی
خامنه ای دامت برکاته، هر دو از نسل پاک ائمه
اطهار علیهم السلام، خورشید خورشیدهای خراسان را،

محور بهار خدمت و تکلیف خود قرار دادند.
 انقلاب ایران همچون زراعتی بود که
 برای به ثمر نشستن اهداف بلند آن، به
 کوشش‌های صادقانه و استوار نیازمند است.
 نسل خالص و مقاومی که به عشق امام
 رضا و اهل بیت عصمت و طهارت علیهم‌السلام،
 همه عرصه‌های زندگی را به سوی لقاء الله در
 رکاب کربلا، در برگیرنده‌ی شخصیت‌های
 خالصی همچون شهید عبدالحسین
 برونسی، شهید مهدی باکری... و شهید
 حاج قاسم سلیمانی...

عظمت حرم حضرت امام رضا علیه‌السلام هر
 دل‌داده‌ای را مجذوب معنویت ملکوتی
 آستان مقدس رضوی می‌سازد و این فرصت
 عالی علوی، ما را به احترام بیشتر و اقرار به
 ناتوانی بیشتر از شناخت حضرت سلطان
 آماده می‌سازد.

برای رفتن به زیارت امام هشتم علیه‌السلام، باید
 قلبی سرشار از شوق و دلدادگی داشت،

ولی باید در فضای حرم پاک او آهسته قدم برداشت، چرا که در حریم ملکوت مشهد الرضا علیه السلام، ستون بصیرت آفاق نهاده‌اند. ما در رواق نزدیک به ضریح امام علیه السلام هم که می‌رویم، در تبعید از اخلاق الهی آنها هستیم و مشخص نیست که در چه یقظه و انابه‌ای از تربیه‌ی آدم به سجود افتاده‌ایم.

دریغ آنکه دست ما کوتاه و خرما بر نخیل است، ما در نامرغ‌های امام خمینی رهبر هم نوا هستیم آنجا که می‌فرماید:

"من بسیاری از اوقات از خود در متأسفم که یکیش از دیگری بیشتر تأسف دارد. یکی اینکه در تمام دوره از صدر اسلام، نبوت، تا آخر نگذاشتند که يك حکومت دلخواه اسلام وجود پیدا نکند. زمان رسول الله - صلی الله علیه و آله وسلم - آن همه گرفتاریها و جنگها و آن مخالفتها بود و نشد که حکومت به طور دلخواهی که ایشان می‌خواهند، متحقق بشود. در زمان سایر ائمه - علیهم السلام - هم، حتی زمان حضرت امیر که مواجه بود با آن

جنگهای داخلی و آن منافقهایی که از کفار بدتر
 هستند و نگذاشتند حکومت شکل بگیرد به طوری
 که دلخواه باشد. اگر گذاشته بودند، مهلت داده
 بودند، و لو در يك دوره کوتاهی حکومت تحقق
 پیدا کرده بود، آن الگویی که آنها به عالم نشان
 می دادند، برای بشر تا آخر يك درس بزرگی بود.
 ما باید متأسف باشیم برای این امر که محروم
 شدیم از يك همچو برکت بزرگی. و امر دوم که باز
 نگذاشتند و نشد که ائمه ما - علیهم السلام - آن
 طوری که می خواستند بروز بدهند حقایق را، این
 هم بسیار مورد تأسف است، تأسف این از تأسف
 او بالاتر است، این چه علمی بود، است که نزدیک
 وفات، حضرت رسول - صلی الله علیه و آله و
 سلم - بیخ گوشی به حضرت امیر - علیه السلام -
 فرموده است و ایشان به حسب روایت - می فرماید
 - که «هزار باب از علم - یا هزار علم، هر کدام
 چه - برای من حاصل شد». این علم معمولی که
 دست ما هست، دست فقها هست، دست فلاسفه
 هست، دست عرفا هست، این نیست. او چه بوده

است که حضرت امیر می گوید که من علم جم دارم، هَاهُنَا عِلْمًا جَمًّا، لکن حَمَلَه نیست، این علم فقه نبوده، علم فقه را تعلیم کرده اند، هیچ در او قصوری نشده است، این فلسفه و این چیزهایی که دست ماهاست اینها هم نبوده است و این مورد تأسف است که مهلت ندادند به اینها، نشد. در آن وقت حَمَلَه ای که آنها می خواستند نبود و آن علوم با آنرا آنها به ملاً اعلی رفت، و ما باید تا آخر دنیا تأسف از این بخوریم که از آن هیچ بهره نداریم؛ و او بلاشکال، ز این علوم رسمی که دست بشر است و دست مستسیر است، از اینها خارج است، برای اینکه اینها حَمَلَه داشتند آن که حَمَلَه نداشته است، آنکه مورد تأسف خود ائمه... علیهم السلام - بوده است که پیدا نکردند کسانی که به آنها تعلیم بدهند آن علوم را، و قرآن که مخزن همه علوم است، نشد که آنها تفسیر کنند، و آن معارفی که در قرآن هست آنها بیان کنند برای ما.

اینها از تأسف‌هایی است که ما باید در گور ببریم.
قرآن الآن در حجاب است، مستور است این قرآن.
بعضی آیات قرآن است که گرچه بشر یا فلاسفه یا
عرفا تا يك حدودی در موردش صحبت‌ها کردند،
لکن آن که باید باشد، نشده است و نمی‌شود. قرآن
هم برای «مَنْ خُوِطِبَ بِهِ» آمده است. انّما یَعْرِفُ
الْقُرْآنَ مَنْ خُوِطِبَ بِهِ^۱ اگر مقصود معانی عرفیه
بود، ده مردم همه می‌فهمند معانی عرفیه را، آن
چی برده است؟ و ما باید تا آخر متأسف باشیم.
حضرت رسا - سلام الله علیه - که با آن نیرنگ
ایشان را بردند، الزام آوردند به آنجا و خواستند
ایشان را چه بکنند، معلوم بود که از اول بنا بر
این نیست، نگذاشتند که اینها يك حکومتی به
دستشان بیاید، يك مجالی به دستشان بیاید که لا
اقل تعلیمات را بکنند. برای حضرت صادق - علیه
السلام - هم که مجال بود برای اینکه علم فقه را

۱. بحار الأنوار، ج ۲۴، ص ۲۳۷-۲۳۸. هرآینه قرآن را کسی

می‌فهمد که به او خطاب (و نازل) شده است.

باید توسعه بدهند و بیان کنند و بعضی از مسائل البته غیر فقهی هم بوده است، لکن سرگرمی ایشان به آن علمی که نمی شد که معطل بماند و علم شریعت بود، این هم باز نگذاشتند، نشد. حمله هم نداشتند؛ حمله فقه بود، اما حمله آن علوم نبود. بنا بر این، ما باید در این امور متأسف باشیم که از قرآن دستان کوتاه است. این تفسیرهایی که بر قرآن برشته شده است از اول تا حالا، اینها تفسیر قرآن نیستند، اینها البته يك ترجمه هایی، يك بویی از قرآن بعضی سان دارند، و الا تفسیر این نیست. در هر صورت، «إِنَّا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ» آن که از دست ما رفت، حکومت عدل الهی هم که تحقق پیدا نکرد که ما بفهمیم باید چه بکنیم.^۳

این کلمات عالمانه، دلسوزانه و واقع نگرانه، می تواند بسیاری از گرفتگی ها و

۱. بقره، آیه ۱۵۶

۲. صحیفه امام. ج ۱۹، مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام

خمینی (س)، ص ۷.

غرورهای کاذب نفسانی و یا اجتماعی را
بشکند و دریچه‌ی تأمل و تحوّل واقعی را
فراهم سازد.

مقصود آن است که ما از حالت ایده آل
شناخت معارف عظیم اهل البیت و حضرت
امام رضا علیه السلام محروم شده ایم و تنها با امید به
ظهور حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف، باید
سعی بدین در فهم علوم موجود و مکتوب آل
الله علیهم السلام داشت باشیم.

آثار اهل البیت علیهم السلام، با زحمات فراوانی
به دست ما رسید و شکر این نعمت
بزرگ، تعلیم و تربیت بر پایه‌ی آموزه‌های
ارزشمند آنهاست.

رهبری فرهیخته و فداکار ایران دامت الله
می‌فرمایند:

"هريك از ائمه شط خروشانى هستند كه فضاي
معرفت و استعدادهاى بشرى را سيراب و
بارور کرده‌اند و همه‌ی اين جويبارها از اين
چشمه سرازير مى‌شوند؛ چشمه‌ی جوشان

فاطمه‌ی زهرا (سلام الله علیها). روایات صادقین (علیهم السّلام)، عظمت حضرت رضا و موسی بن جعفر و ائمه‌ی بعدی، مقام والای حضرت بقیّة الله (أرواحنا فداه)، همه جویبارهای آن کوثرند؛ آن کوثر تمام نشدنی، آن چشمه‌ی جوشان؛ برکات فاطمه‌ی زهرا این‌هاست.^۱

در این رساله در هشت بخش، مهمان مطیع و سپاسگدار مانده‌ی ثامن الائمه علیّه السلام هستیم. به دلایل مقتصر در این چاپ، ترجمه روایات حذف شده است تا فقط با متن اصلی احادیث ارتباط برقرار گردد.

۱. <https://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=۳۲۴۶>

(بیانات در دیدار مداحان به مناسبت میلاد حضرت

فاطمه (سلام الله علیها)، ۱۳۸۳/۵/۱۷)